

Dopis od Preláta (duben 2009)

„Pán nás volá k tomu, abychom jej doprovázeli při jeho triumfu, ke kterému se dojde jen prostřednictvím odříkání. Smrt Krista na Kalvárii nebyla jeho posledním slovem,“ připomíná nám Prelát ve svém dopise tento měsíc.

09.04.2009

Milovaní, ať Ježíš chrání mé dcery a syny.

Příští neděli, připomenutím triumfálního vjezdu Ježíše Krista do Jeruzaléma, začíná Svatý týden, který vrcholí velikonočním triduem umučení, smrti a vzkříšení našeho Pána. Oběť našeho Vykupitele, která se zpřítomňuje vždy, když se slouží mše svatá, se nám ukazuje ve své velikosti v slavnostní liturgii Zeleného čtvrtka, Velkého pátku a velikonoční vigilie. Připravujme se již nyní s opravdovým úsilím na tyto momenty; vycházíme vstříc milosti, která se nám nabízí v takové hojnosti. Doprovázejme našeho Pána velmi zblízka.

Ve chvíli, kdy se nacházíme u bran Svatého týdne, se rozvzpomeňme, jak píše náš Otec, že ***všechno, co nám v těchto dnech připomínají nejrůznější projevy zbožnosti, ukazuje, že na konci utrpení stojí vzkříšení, které je, jak píše sv. Pavel, základem naší víry (srov. 1 Kor 15, 14). Tuto cestu bychom***

***však neměli projít s přehnaným
spěchem, neměli bychom
zapomenout na velmi prostou
pravdu – nebudeme moci mít účast
na Pánově vzkříšení, jestliže se
nespojíme s jeho utrpením a smrtí
(srov. Řím 8, 17). Abychom mohli
na konci Svatého týdne
doprovázet Krista do jeho slávy,
musíme nejdříve pochopit jeho
oběť a cítit se jedno s ním – který
visí mrtvý na Kalvárii[1]. S jakou
náročností a jakou horlivostí se
připravoval během těchto pěti týdnů
Postní doby? Ještě nám zbývá pár dní
k tomu, abychom se polepšili nebo,
je-li to nutné, napravili.***

Nauka sv. Pavla je velmi jasná: zvu
vás k tomu, abyste nad ní rozjímalí a
uváděli ji ve skutek s novým úsilím.
V tomto roce věnovaném Apoštolovi
národů, prosme o jeho přímluvu,
abychom se my všichni křesťané,
následující jeho příkladu, dobře
přesvědčili, že k tomu, abychom se

ztotožnili s Kristem, což je naše největší přání, neexistuje jiná cesta, než doprovázet jej na cestě na Kalvárii. Připomínáme si to každý den, když se modlíme závěrečnou část modlitby Anděl páně: *per passionem eius et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur*; když jej napodobujeme ve velkomyslném odevzdávání se, což nám Svatý týden klade před oči, stáváme se také účastníky jeho vzkříšení.

Benedikt XVI. v jedné ze svých promluv pronesených během roku sv. Pavla, vysvětloval, že sv. Pavel **zatímco na počátku byl pronásledovatelem a postupoval násilně proti křesťanům, v okamžiku svého obrácení na cestě do Damašku přešel na stranu ukřižovaného Krista, který se stal smyslem jeho života a důvodem jeho kázání. Jeho život byl zcela nasazen pro duše (srov. 2 Kor**

12,15), rozhodně nebyl poklidný ani uchráněný úkladů a nesnází. Při setkání s Ježíšem se mu jasně ukázal ústřední význam Kříže. Pochopil, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých za všechny a za něho samého. Obě dvě věci jsou důležité: univerzálnost – Ježíš zemřel skutečně za všechny, i subjektivita – zemřel také za mne. V Kříži se tedy projevila dobrovolná a milosrdná láska Boží[2].

Zastavme se u těchto slov právě nyní, kdy vcházíme do Svatého týdne, protože ukazují na poslední důvod Kristovy oběti. ***Je to láska, která přivedla Ježíše na Kalvárii. A na kříži*** – upřesňuje náš Otec –, ***všechna jeho gesta a slova jsou gesty a slovy lásky, lásky klidné a silné[3]***. Prohlubujme skutečnost, že druhá osoba Nejsvětější Trojice se stala člověkem, bez toho aniž by přestala být Bohem, proto, aby vzala

na sebe všechny spáchané hříchy, i ty, které teprve budou spáchány v průběhu dalších staletí, a nabídla za nás Stvořiteli odčinění nekonečné hodnoty. *Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen*[4].

Kolik musíme děkovat našemu Pánu za nekonečnou lásku, kterou nám prokázal a stále prokazuje! Jakou vděčnost máme prokazovat také Panně Marii, jeho Matce, která svým *fiat* spolupracovala na vykupitelském záměru! Ale nezapomínejme na to, že láska se oplácí láskou. Naše láska, i když je veliká, není ničím ve srovnání s nekonečnou láskou Boží. Je to jisté, ale Pán se spokojí i s tím *málem*, jestliže mu jej nabízíme *ze všeho*; *zbytek dodává On: protože Boží láska je nám vlita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán*[5].

Rozhodněme se v tomto Svatém týdnu zanechat s veškerou štědrostí – ještě jednou více – naše bytí a náš život v ruce Boha. S větší hloubkou tak objevíme smysl obnovení křestních slibů, které uskutečňujeme na velikonoční vigílii. Většina z nás byla přičleněna ke Kristu a Církvi v době, kdy jsme byli ještě velmi malí, protože naši rodiče hledali naším jménem obnovující vody křtu. Nyní je nám nabídnuta liturgická příležitost potvrdit již získané závazky; udělejme to s vděčností a radostí, při vědomí nezměrné velikosti daru, který nám Bůh udělil, a s touhou spolupracovat s Kristem na spáse všeho stvoření. Když vidíme svět na mapách, když čteme nebo slyšíme zprávy ve sdělovacích prostředcích, přejeme si, aby On doputoval k duším?

Sv. Pavel se zřekl vlastního života a naprosto se nasadil pro tajemství smíření, pro Kříž, který je spásou

nás všech. A my – nabádá Římský biskup – máme dokázat totéž. Svou sílu můžeme najít právě v pokoře lásky a moudrost ve slabosti zřeknutí se, abychom tak vstoupili do Boží síly. My všichni máme utvářet svůj život podle této pravé moudrosti: nežít pro sebe sama, žít ve víře v toho Boha, o němž všichni můžeme říci: “Miloval mě a dal za mě sám sebe”[6].

Rozšiřujme tuto jistotu mezi všechny, se kterými se stýkáme, i když – lidsky řečeno – se okolnosti zdají být těžkými. Také ty, které souvisejí s ekonomickou krizí, která v zemích zasahuje rozmanité segmenty společnosti. Užívající ušlechtilé lidské schopnosti, které jsou vám na dosah, k tomu, abyste překonali obtíže a pomohli dalším osobám, objevíte Boží prozřetelnost ve všem, co prožíváte.

Musíme si klást otázku, jaká je má reakce na to, co se mi nelíbí nebo mi přináší protivenství? Bojuji o to, abych napravil a pozvedl každý problém na nadpřirozenou rovinu? Po chvílce nerozhodnosti – velmi pochopitelné, protože jsme lidskými bytostmi – odpovězme neprodleně a rozhodně: ***Přeješ si to, Pane? ...Já si to též přeji!***[7].

Nicméně neztrácejme ze zřetele, že po Kříži přichází Vzkříšení a slavné Nanebevstoupení. Pán nás volá k tomu, abychom jej doprovázeli při jeho triumfu, ke kterému se dojde jen prostřednictvím odříkání. Smrt Krista na Kalvárii nebyla posledním slovem; poslední slovo se nám ukazuje svým oslavením v těle a duši pro slávu Otce[8]. Učil to sv. Pavel věřící v Korintě, když jim píše, že jestliže Kristus nevstal, *marné je naše kázání, marná je vaše víra (...), pak jste ještě ve svých hříších*[9]. S touto velkou jistotou, které bychom si měli

být my všichni křesťané vědomi, sv. Augustin píše: „Není to žádná velká věc, když věříme, že Kristus zemřel. Tomu také věří pohané, židé a všichni bezbožníci. Všichni věří, že Kristus zemřel. Víra křesťanů však spočívá v Kristově Vzkříšení. Je naší velikostí věřit, že Kristus vstal z mrtvých“[10].

Pánova smrt – vysvětluje Benedikt XVI. – **ukazuje nesmírnou lásku, kterou nás On miloval až k tomu, že se za nás obětoval; ale pouze jeho vzkříšení je „bezpečným důkazem,“ je jistotou, že to, co Ježíš říká, je pravda, která platí pro nás, pro všechny časy. (...) Je důležité znovu zdůraznit základní pravdu naší víry, jejíž historická pravdivost je bohatě dokumentována, třebaže dnes, stejně jako v minulosti, nechybí ti, kteří to různými způsoby uvádějí v pochybnost nebo to dokonce popírají. Oslabení víry v Ježíšovo**

**vzkříšení činí pak svědectví
věřících slabým[11].**

Lidské utrpení, i samotná smrt,
pokud nejsou odděleny od víry v
Božího Syna, získávají svůj
opravdový smysl. Rád bych vám
připomenul následující slova našeho
Otce: ***mějte tuto nadpřirozenou
víru, vězte, že pohneme horami, že
vzkřísíme mrtvé, že budeme mluvit
neznámými jazyky... A budeme
účinní i s tělem mrzáka! Vědět to a
věřit tomu, být si jisti naším
Pánem v každém konkrétním
momentu, to není fanatismus: je to
víra ve vzkříšeného Krista, bez
jehož Vzkříšení inanis est et fides
vestra (1 Kor 15, 14), marná je vaše
víra[12].*** Protože teologie kříže není
teorie; je to realita křesťanského
života. (...) Křesťanství není cestou
pohodlnou; je spíše náročným
výstupem, který je však osvětlen
světlem Krista a velkou nadějí, jež
se z Něho rodí. (...) Nicméně, pouze

zakoušíme-li utrpení, poznáváme život v jeho hloubce, v jeho kráse a velké naději, kterou vzbuzuje Kristus ukřižovaný a vzkříšený[13].

Proto se věřící přičleněný dobrovolně k Ježíši Kristu v jeho velikonočním tajemství účastní Kristova poslání a spolupracuje s Ním – také v materiálním světě – na konečném vítězství Pána nad ďáblem, hříchem a smrtí. ***V tom spočívala velká revoluce křesťanství: proměnit bolest v plodné utrpení, učinit ze zla dobro. Zbavili jsme ďábla této zbraně...; a s ní dobýváme věčnost[14].***

Světlo této doktríny promítající se do každého našeho dne, nám umožní prožívat hluboce Velikonoce v důvěrném spojení s Pánem. Zahrňme do naší každodenní odpovědi radu, kterou nám udělil sv. Josemaría při jedné příležitosti, když se jej zeptali,

jak jednat lépe s Ježíšem během Svatého týdne: ***pročítej pašije Pána a rozjímej je, jako bys byl jedním z jejich účastníků. Představ si – a můžeš to udělat velmi dobře, protože nás k tomu zve sv. Pavel –, že to co bude nyní následovat, se nestalo jen před dvěma tisíci lety: Iesus Christus heri et hodie, ipse et in saecula (Žid 13,8). Ježíš Kristus je stejný včera i dnes i navěky. Můžeš se stát jedním z učedníků, jedním z jeho přátel a také jedním z nepřátel, abys viděl, co se stane. Použij svou hlavu a své srdce, jako bys jednal tak, kdybys byl viděl, jak s ním zacházejí. Takto budeš velmi dobře prožívat Svatý týden***[15]. Dovolím si doplnit: odhodlej se jej doprovázet; uchyl se pro radu k Panně Marii.

Na konci března jsem podnikl cestu do Bilbaa na pozvání diecézního biskupa, abych tam přednesl příspěvek na kongresu o katolících

ve veřejném životě. Využil jsem tuto příležitost k tomu, abych navštívil také Pamplonu a Zaragozu. V tomto posledním městě jsem se modlil před Pannou Marií ze Sloupu, přímluvkyní neoddělitelnou od prvních momentů evangelizace Španělska. Maje na zřeteli ty dlouhé chvíle modlitby sv. Josemarii v zaragozské katedrále, prosil jsem s vámi se všemi naši Matku za papeže a jeho úmysly, za univerzální Církev a za tuto *částčku* Církve, za Dílo.

Pokračujme ve volání k našemu Pánu, dobře sjednocení v modlitbě. Následující týdny nám nabízejí mnoho příležitostí. 16. duben přináší výročí papežova narození, a 19. duben výročí jeho zvolení na Petrův stolec: jsou to dny velmi vhodné k tomu, abychom se více sjednotili s jeho osobou a jeho úmysly. O trochu později, 20. dubna, uplyne patnáct let od chvíle, kdy jsem byl jmenován Prelátem Opus Dei; modlete se za mě,

protože to potřebuji. 23. dubna bude další výročí biřmování a prvního svatého přijímání našeho Otce. A na konci měsíce, 29. dubna, se slaví liturgický svátek sv. Kateřiny Sienské, velké obdivovatelky Církve a obráncyně Římského papeže, přímluvkyně Díla v oblasti veřejného mínění. Již teď mě naplňuje radostí pomyšlení na modlitby, které vystoupají ze země k nebi při příležitosti těchto slavných výročí.

S láskou vám žehná

váš Otec

+Javier

V Římě dne 1. dubna 2009

[1] Sv. Josemaría, *Jít s Kristem*, č. 95.

[2] Benedikt XVI., Promluva při generální audienci. 29-X-2008.

- [3] Sv. Josemaría, *Křížová cesta*, XI. zastavení.
- [4] Jn 3, 16–17.
- [5] Řím 5, 5.
- [6] Benedikt XV., Promluva na generální audienci. 29-X-2008.
- [7] Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 762.
- [8] Srov. *Fil* 2, 5–11.
- [9] 1 *Kor* 15, 14, 17.
- [10] Sv. Augustin, *Výklad na žalmy*. 120, 6 (CCL 40, 1791).
- [11] Benedikt XVI. *Promluva při generální audienci*. 26-III-2008.
- [12] Sv. Josemaría, *Poznámky z rozjímání*. 30-III-1964.
- [13] Benedikt XVI. *Promluva při generální audienci*. 5-XI-2008.
- [14] Sv. Josemaría, *Brázda*, č. 887.

[15] Sv. Josemaría. *Poznámky z besedy*. 16-IV-1973.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
dopis-od-prelata-duben-2009/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-od-prelata-duben-2009/)
(09.08.2025)